

Слово - проповед за двадесетгодишнината от освещаването на храма „Св. цар Борис-Михаил Покръстител“ в Берлин

Ваше Превъзходителство,

Ваши Високопреподобия,

Досточтими отци,

Възлюбени в Господа чеда на светата ни Епархийска Църква,

Христос Воскресе!

С дълбоко благоговение и неизразима духовна радост се изправяме днес пред лицето на Живия Бог, да благодарим за Неговите неизказани милости и щедрости, проявени върху нас чрез дивното и спасително домостроителство на Неговата свята Църква.

Днес празнуваме двадесетгодишнината от освещаването на катедралния ни

храм – свещения дом, посветен на великия наш покръстител и равноапостолен цар Борис-Михаил.

Историята на катедралния храм на нашата Епархия в Берлин е сложна и многопластова, както всяка история, свързана с истинската християнска мисия и дългът за спасението на душите на Божия народ.

Свидетелства за едно присъствие- на Бога сред Своя народ.

Свидетелства за една памет – за кръщелната благодат, дадена на народа ни чрез делото на св. цар Борис.

Свидетелство за една непрестанна Литургия, която ни издига от земята към небето.

Това е светилище на единението, търпението и спасението.

Историята на този храм – от неговото зараждане в молитвата и търсенето на покровителство, през скромните служби в чужди храмове, до тържественото му освещаване и въздигане в митрополитски престол – е съвременна икона на Църквата, която преминава през гонения, съмнения и лишения, но не престава да бъде лъч на надежда.

И в този дом – литургичен, социален, образователен – днес звучат слова на вечен живот, въздига се приноса на Евхаристията- общението с Христа, възрастват децата на българския народ в чужбина, подслон намират бедни, скърбящи и забравени, утеха получават обезнадеждени. Защото както Господ бе близо до гладните и голите, до прокажените и странниците, така и Църквата Му – Неговото продължено въплъщение в историята – е длъжна да бъде до тях, без страх, без отстъпление.

И така от 29 май 2005 г. катедралният храм „Св. Цар Борис Покръстител“ в Берлин е духовен дом на над 40 000 българи. Тук освен утеха крайно нуждаещите се наши сънародници получават и помощ, за да се върнат в родината. Заедно с помощта на доброволчески организации свещениците от храма асистират на нуждаещи се семейства.

Всичко това е пример за духовното наследство и делото на св. благоверен княз Борис – Михаил Покръстител на българския народ, на св. Евтимий патриарх Търновски и на св. Николай Мирликийски чудотворец.

Частица от светите мощи на великия български патриарх от Второто Българско царство, защитникът на вярата на българите и велик исихаст Евтимий с благословението на блаженопочившия Български патриарх Неофит, по повод 10-годишнината от началото на моето Архипастирско

митрополитско служение, беше подарена от Ставропигиалния Бачковски манастир в България и въдворена в нашата митрополитска катедрала в Берлин през 2023 година.

А сега в деня на двадесетата годишнина от освещаването на този наш духовен църковен дом имаме голямата радост да посрещнем и частица от мощите на Свети Николай Мирликийски.

Свети Николай Мирликийски Чудотворец – (Сан Никола ди Бари), е сред светците, най-почитани от Православната църква и Католическата църква, пример за вяност към Христос и борец срещу ересите, участник в Първия вселенски събор, радетел за Христовото милосърдие към най-малките и беззащитните, истински пример за добър пастир на Вселенската църква.

Тялото му е намерено първо от жителите на Бари, а след това от венецианците, мощите се пазят в Бари, с голяма почит от целия Божи народ в базиликата, посветена на него, място за среща и молитва между вярващите от Изтока и Запада. Част от тези мощи почива векове наред и в бенедиктинския манастир „Св. Николай“ в Катания, а по решение на последния абат на този манастир блаженият Джузепе Бенедето Дусмет, който по-късно става архиепископ на Катания и кардинал на Римската църква, се пазят там до ден днешен.

Свети Николай Мирликийски е пример за междухристиянски диалог, който дори с благотворителна и образователна цел се води и между Българската православна църква и Католическата църква, още от 2002 г. насам, до степен на основаване на Асоциация „Св. св. Кирил и Методий – Йоан Павел II“ в Сицилия и дъщерната „Диалог и милосърдие“ в България с почетното представителство тогава на блаженопочившия Видински митрополит Дометиан.

По-късно по моя молба отправена към Негово Високопреосвещенство монсеньор Луиджи Рена, Архиепископа на Катания, и по време на архипастирското ми посещение в Сицилия през януари 2024 г., като гост на Ордена „Свети Лазар Йерусалимски“, чрез усилен църковно-дипломатическа дейност от страна на свещеноиконом проф. д-р Иван Иванов, дългогодишен мисионер и църковен администратор на българските православни общности в Италия, Сицилия и Малта, успяхме да се договорим за дарение на частица от мощите на св. Николай за Българския православен диоцез в Европа.

Архипастирското ми посещение с молитвеното застъпничество на св.

Николай Чудотворец в Сицилия имаше за цел задълбочаване на диалога с Католическата църква и другите християнски конфесии в Европа с установяване с тях на по-тясно сътрудничество в църковната, социалната, образователната и културната сфера.

Добрите взаимоотношения с другите деноминации са особено важни, тъй като осигуряват възможности за по-доброто функциониране на нашите църковни общности в Западна Европа.

Ето днес по повод 1700 години от Първия вселенски събор в Никея (325 г.), 1160 години от покръстването на българския народ и двадесет години от освещаването митрополитската катедрала на Западно- и Средноевропейска епархия „Св. Цар Борис Покръстител“ частицата от мощите на св. Николай Чудотворец бе пренесена от Катания до Берлин от каноника проф. д-р Антонио Де Мария, отговорен за междурелигиозния диалог на Епископската конференция на Сицилия и каноника Джузепе Гулити, пазител на мощите на църквата в Катания, и въдворена в митрополитския ни храм „Св. Цар Борис Покръстител“ в Берлин.

Сертификатът за автентичност е подписан от архиепископа на Катания Монс. Луиджи Рена и се предава с неговото благословение като братски дар в Името Христово.

Така на този споменателен и исторически ден с Божията милост и подкрепа бе отслужена съборна света Литургия в съслужение със свещениците от всички църковни общности във Федерална Република Германия.

И ако днес се радваме на частица от мощите на св. Николай Мирликийски – този велик архипастир, участник във Вселенския събор, застъпник за бедните и вдовиците, непоколебим изобличител на лъжеученията – то това не е просто чест за нас. Това е напомняне, че нашият път трябва да бъде неговият път: път на вяра, жертвеност, милост и истина. Същото свидетелства и светият наш покровител св. цар Борис, който прегърна не властта, а кръста на Христа, и не само покръсти народа ни, но и себе си смири до монашеско житие и се удостои с ангелски образ. Ето какъв е пътят на водача – не на управленческа слава, а на смирена отговорност пред Бога и Неговата истина.

Нека в този юбилеен ден обновим себе си в Христа.

Да оставим земното малодушие, да прегърнем смисъла на нашето съществуване в света – да бъдем свидетели на Възкръсналия, живи камъни на духовния храм (1 Петр. 2:5), деца на светлината и носители на надеждата. И чрез молитвеното застъпничество на св. цар Борис, на св. Евтимий

Търновски и на св. Николай Чудотворец, да възлезем към висотите на вярата, на единството, на любовта – към Царството, което „не е от този свят“, но което започва още тук – в благодатта на Светия Дух. Амин.

Христос Воскресе!

bg-patriarshia.bg